

και ζωηραϊς και πεπχαταις 'στους δρόμους να σαλταρώμε, άλλους; γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα θὰ σὲ κομπιμεταρώμε.

Ντιντόν ντιντόν... κατιβὲ πᾶς μὲ ρόδα νὰ μᾶς στίψης και ράνε μας μ' ἀρώματα και μὲ παρφυμερί, κι ὅλο κουράχιο δίνε μας νὰ κάνωμ' ἐπισκέψεις και νὰ ζυπνῶμε πάντοτε μὲς 'στὸ μεσημέρι, ν' ἀρχίζωμε κονβερσασιὸν μὲ τὰ μιλιάζοντα φρεϊ, ὁπόταν δὲ τὰ τοῖσιχ των φωναζόντων νὰ μωρὰ μας ἐπὶ τὰς σχολιάζωμε ρωμάντσας τοῦ Μπουρζὶ κι ἔτσι ν' ἀνάδουν πρὸ πολὺ τὰ τόσα φουμκρά μας.

Καθε καιρὸ νὰ βρισκώμε κι ἕναν καινοῦρο μᾶλο και μὲ ζοῦρ φῖξ κι' ἀπρὶ μιντι και ξερατὶ μεγάλο 'λγιο σουζὶ νὰ κάνωμε, τὴν πληξὶν νὰ ξεχνῶμε, και μὲ διάφορα κᾶν κᾶν τουοῦρ νὰ τὴν περνῶμε, νὰ μάθωμε τὸ πᾶ νετ κᾶτε, τὸν μᾶλο τοῦ καιροῦ, ποῦ τόνα πόδι της 'ψηλὰ σκάνει κι' ἡ κυρία, κι' ἔτσι μ' αὐτὴν τὴν ἐλεγκάνς τοῦ τρέχοντος χοροῦ εαμᾶντ καθ' ὅλα φαίνεται κι' ἐκείνη ποῦναι κρύα.

Βοήθησε 'στὸ σπῆτι μας βρεθᾶν νὰ μὴν κουρινῶμε, νῆναι φωτῆς τὰ μάτια μας και τῆς Ἀλλῆς μαγνήταις, καὶ τοῦτο δὲ τὸ πᾶ νετ κᾶτε ἐρίτος νὰ φρενῶμε και νὰ κτυποῦν ἡ φτέραις μας σὲ καθελάκων μῦταις, κάθε λὶόν και σιδαλὴ και μὲν βιβᾶν νὰ ριθρ, ἔξω φρενὼν τσακίματα και σκέρτσα νὰ μαθαίνωμε, ὁπόταν δὲ τοῦ Παλταῖου Σταυλιτῆς μᾶς χορεύῃ ἕκ της χαρᾶς μας κατὶ τὴν ερᾶ σώμα νὰ παθαίνωμε.

Βοήθα τώρα τοῦτ ἡ φᾶμ μποτὲ τῆς γῆς νὰ γίνουν και πᾶ εἰ μπετ νὰ λῆγωμε σὲ κάθε στραβοκᾶν, και ὅς του πᾶ τὰ Γαλλικά νὰ πέρουν και νὰ δίνουν κι' ὁπορος τ' ἀκούει νὰ ζητᾷ τρεϊ ἀπρὸ λεκάνη. Κι ἂν ἔχης αἷμα μπλὸ φονοὶ και πρῶτης ράτσας φλῖβα πάρε τὰς Καρυάτιδας μαζί σου και κατιβὲ γιὰ νὰ χορεύῃς πᾶ ντὲ κᾶτε μετὰ τῆς Καρυάτης, νὰ πᾶς 'στὸ Ράλλυ-Πέπκορ μὲ τὴν Κυρία Κούν, νὰ μισοκλῆνεις τὸ δεξὶ και τὸ ζερβὶ σου μᾶτι και τοῦτ λα βὶ τὰ κᾶλλη σου νὰ μὲ σὺ τᾶδοῦν.

'Ελα νὰ γίνης φᾶν ντὲ σῆιχ μ' ἐσπρὶ διαβολικό, νὰ πίνης ποῦρο γιὰ καπρὶς και νὰ ρουρᾶς ταμπάκο, κι' ἐνὸς μωριέι τοσοῦρο και μπλὸ μπακαλῖο ἡ νουαλίτα τῆς μαμαῆς και τοῦ μπαμπᾶ τὸ φράσκο, ἔου νὰ μπαίνης μὲ τσιπὶ και μὲ πολὺ κουρᾶζ, καμαρωτὴ και λυγιστὴ και 'στὸ Παλάτι μέσα, νὰ κᾶνης ἀπὸ Πριγκίπας και ἔνους ἀντοῦρᾶζ και Χονεν-ζόλλερ νὰ θαρρῇς πῶς εἶσαι Πριγκηπίσας.

Πίτα τὴν κουκουβάγια σου κι' ἔλα μ' ἐμᾶς μαζί νὰ διδάχῃς στριγγίλιαμα, νὰ δείξης φαντζί, νὰ γίνης Ἀμαζὼν Γαλλίς, Ἀγγλίς, Ἀμερικᾶνα, κι' ὅπως σου Καρβαλερὶ νὰ πρίχῃ Ρουσετᾶνα, ἀπάνω σὲ πικάντικο νὰ βγαίνης ἀλογάκι κι' οἱ ὁρῶμὶ νὰ μοσχοβολοῦν μὲ τὰ 'δικὰ σου χυῶτα, και μόλις τὴν Βασιλίσα νὰ χαριετᾶς 'γιὰνὰ ὁπόταν ἡ Σά Μαρεσὲ σὲ χαριετῇ πρῶτα.

Κατιβὲ μὲ νεκλαφασῖον συγὰ νὰ συγκινηθῇς κι' ἂν ποῖσῃς νὰ προσπαθῇς ποτὲ σου νὰ μὴν εἶσαι, κι' ἂν ἡ μινὸν κοιλία σου σεριεζμᾶν πριστὴ ἔλ' τότε πλῆον φῶναξῃς τὴν τῆν και ασιπριστὴ, και τοῦτ ἀ φᾶ κατὰκλῆσῃς 'στὸ μπουντοῦρ σου μείνε γιὰτὶ τὰ μούτρα σου σᾶν πρὶν γιὰ ντιστεζῖον δὲν εἶναι, κι' οὗτ' ἐπιτρεπάται λαμὲ κι' ἡ κόμ' ἡ φὸ νὰ ζῇ χωρὶς κορπὶ κι' ἂν ποῖσῃς σᾶν μὲ μὲ μπουρζαζὶ.

Βενεζὶ τοῖ, ντεμοαζέλ, καθεὶς νὰ σ' ἐτριγκῇ. νὰ μωρωθῇ τὸ γούστο σου, νὰ μάθης χαρακτῆρ, και μία μόνον ἰντὲ φῖξ τὸν νοῦ σου νὰ πικαρῇ πῶς 'γρήγορα θ' ἀξιώθῃς νὰ μείνης ζωτοχῆρα.

Βενεζὶ εἰσι ἂν ντουαζέτ μὲ τὴν χαλμῶδα φόρα, σὲ μπουλεζᾶρ τῶν Ἀθηνῶν, Μινερίβ, νὰ κατοικῇ γιὰ νὰ σ' ἐκβαρβαρώσωμε, καθὼς τὸ λῆγει τώρα πρεμιέ ἡ Κόντ ντὲ Κερκυρᾶ μισσι Οἰστοκίς.

'Ἀλὰ μπονιέρ, ντεμοαζέλ... βενεζὶ, βενεζὶ τοῖ, και φέρεσε μπασ, κορσά, σινιὸν και καπελίνα, και βᾶλε σᾶν ἀργόντισσα τῆς ἀριστοκρασί μὲς 'στὴν καρδιά σου κοπρία, 'στὸν νοῦ σου καθεβλίνα.

Μὰ σᾶν ἀκούσης ἔξωφρα 'στῆς ἄλλαις σου δουλειᾶς, αἱ φόρες πῶς εἶναι σῆμερα ἡ πέτρας ἡ παλῆρας κι' οἱ ἔξεναι πῶς 'τρέλλῃσθῃκαν μὲ τὰς ἀνακαράς, ἀφοῦ πικέιδες μερικὸς εἰς τοῦ Γρανῆκα φῆς νὰ τρέχῃς εἰς τὴν Ἀκροπόλ μὲ τὰς λοιπάς μαζί και τοῦτ ἀ κοῦ νὰ ρίχνῃσαι 'στὴν ἀροστολὴ, κι' ἔτσι νὰ δείχνῃς και 'στὰ ὁρᾶ τοῦ ξένου κόσμου φύλα πῶς ἀκακίσθητος μοντὲν δὲν εἶσαι και τυχαία, πῶς γιὰ τῆς πέτρας σ' ἐπῆσας πολλὴ σκερόκοιλία και πάθος σου κατηνῆσαν ἀνίκτων τάχχια.

(Εἶπαν αὐτὰ και τοῦ Διὸς ἡ σερωάται κόρη θρονῶσα κι' ἀπατραπτοῦσα κατιβὲ μὲ τὸ δόρυ, και μόλις εἶδε γύρω της τὸ ντυλικατο φύλο μὲ τὸ μακρὸ κοντάρι της τῆς ὅσπασε 'στὸ ξύλο.

(Κεφάλαια ἔκκεπῖλωσε, πολλὸν πλευρὰ 'μαλάκωσε, και κότσους ἔξερριζῶσε και φούστας ἐτσάκλωσε, ἡ δὲ κυρία Φασουλή, ὅλη καμᾶρι κι' ὄρωμα, δὲν 'πρόφασε μὲ τῆς Θεᾶς τὸ δυνατὸ μπαγλάρωμα νὰ 'πῃ πῶς ἔπεισε σ' αὐτὰ τὰ δοξασιμένα μέρη τοῦ Διαδόχου ἡ νταντᾶ κι' ἡ τοῦ Μιμίκου Μαίρη, κι' ἰγύρισαν 'στὰ σπῆτια των ἡ κακομερισμαμένας ἔστοκουφωταις και φαλακράς και κοψεμεσιμαμένας.)

Καὶ ὁλόγαις ποικιλίαις μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆαις

Ἡ ἔξουσία τοῦ Πατρὸς παρὰ Ρωμαίους. ἦτοι βιβλίον περιποιούσαντο τοῦ Γεωργίου Καλοσπέρη, Διδάσκοντος τῆς Νομικῆς, ποῦ τὰ καλὰ κηρύττει και τὸνα κι' ἄλλο Δίκαιον ὡσᾶν νερὸ τὸ ξερεῖ.

Βιβλοδομαίον Γκιζῆ χειρουργικὴ μελέτη γιὰ τὸ λεπτόν μας μέρος τὸ και γεννητικόν, ποῦ και 'στὴν χειρουργίαν πολλὴν τιμὴν προσθέτει κι' εἰς ἄνδρ' Ἀσκληπιόδη πολὺ σημαντικόν.

'Εκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθου» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προσέστιον κοινοῦ τοῦ.